nam vtrum ad patris virtûtem confugiet? at cum vos iurâti cápite damnáftis, auctor ad Herenn. quod Demoſth. τὸ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔχει· ὦν ὁ πατὴρ αὐτὸ πεποίηκε; ἢ δῆλα· ἀλλ' ὑμεῖς ὦ τᾶνδρες τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ θεάματος, ὡς πυνθᾶ δηλονότι καὶ ἀξίου πεπονῶν. *Alleguera il quelque vertu ou choſe honneſte qu'aye fait ſon pere.*

V V

Vua, vuæ, f.g. pr. lon. Col. ἡ σταφυλή, ῆς· ὁ βότρυς, υος. *Grappe de raiſin.*

à qua oriens Vua ſeſe oſtendit, ὅθεν ὁ βότρυς ἑαυτὸν ἐκφαίνει αὐξόμενον, Gaza è Cic. *D'où ſort & ſe monſtre la grappe.*

genialis cónſitor vuæ, ὁ ἡδυπότης φυτηκόμος σταφυλῆς, Plan. ex Ouid. *Qui a planté la vigne d'où ſort la douce grappe.*

vua, Celſ. ἡ σταφυλή, ἡ κιονὶς, ὁ μαζαμαχεών, ὁ βρόγχος, ὁ χάνδρος. *Vne partie en la gorge qu'on apelle la Luette.*

vuéſco, vuéſcis, vuéſcere, pr. long. Lucr. διερὸς, ὑγρὸς, διύγρω· γίνομαι, διαίνομαι, νοτίζομαι. *Deuenir ou eſtre moiſte, Se ramoiſtir.*

vuidus, da, dum, pr. long. Virgil. ὁ διερὸς, ὑγρὸς, διύγρω, νότιος, ωον. *Moiſte, Humide.*

vuifer, fera, ferum, ex vua & Fero, pr. long. Silius Ital. ὁ ἢ ἡ σταφυλοφόρος ſeu σταφυληφόρος, ὁ. *Qui porte grappe.*

vulgâris, & hoc vulgâre, Cic. ὁ αἰσχρός, χυδαῖος, αἷος, αῖον· ὁ ἢ ἡ παρὰ δημος, ἐγκύκλιος, ὁ κοινὸς, νὴ, νόν· ὁ πρὸ πολλῶν· ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχόν. *Commun, Vulgaire.*

vulgáriter, adu. ſec. lon. Plin. κοινῶς, τυχόντως, αἰσχρῶς, χυδαίως, πανδημεί. *Vulgairement, Communeement.*

vulgâtor, ôris, m. g. Quid. ὁ ἀφηγητὴς, δημοσιωτὴς, ὁ ἐξαγορεύων καὶ δημοσιῶν καὶ διαῤῥήτα. *Publieur & diuulgueur de ſecret.*

vulgâtus, ta, tum, Liu. ὁ δημοσιωθεὶς, διαφημισθεὶς, θρυλληθεὶς, ἔντος· ὁ ἀφωδὴς ὁ ἠχώμενος, *Diuulgué, Publié, Communiqué.*

gramen nondum vulgâtum, πόα ἔτι δημοσιωθεῖσα, Planudes ex Ouid. *Qu'on ne cognoiſt encor gueres.*

nec tibi delíciæ fáciles, vulgatáque tantum múnera contingent, οὐδέποτε σοὶ δώρων μόνον ἡ δυνῶν, καὶ τὰ δημοσίᾳ χαρίσματα μετέσται, Pla. ex Oui. *Vulgaires & de petite eſtime.*

vulgívagus, ga, gum, qui & volgívagus, Lucr. ſec. br. ὁ καὶ ἡ παν-δήμος, ὁπαδημόσιος, ὁ. *Vulgaire & commun, Qui vague & court par tout.*

vulgo, vulgas, vulgáui, vulgâtum, vulgâre, Virgil. δημοσιῶ, δημεύω, δόσω· ἀφηγέομαι, ἰσω. θρυλλέω, ἀφηθρυλλῶ λῶ, ἠσω. *Diuulguer & publier par tout.*

vulgâre adultérium, τὸν μοιχεύειν δημοσιεύειν, Pla. ex Oui. *Le publier & eſclandrer.*

vulgo, aduerb. Virgil. πανδημεὶ, κοινῶς, χύδην, ὡς ὅπι τὸ πολύ. *Communeement, vulgairement, Pour tout.*

vulgus, vulgi, m. & n. g. Cicer. τὸ πλῆθος ἐος· ὁ δῆμος, ὁ ὄχλος, ου· οἱ πολλοί. *Le commun peuple.*

desínite indóctum vana dulcédine vulgus fállere, παύεσθε τὸ ἀπαίδευτον ὄχλον κενῇ ἡδυπεπείᾳ, Plan. ex Ouid. *Le poure peuple, Le vulgaire.*

neque te ſermonibus vulgi déderis, μήτε σεαυτὸν εἰς δ' δῆμον ῥύμαις ἐκδῷς, Plan. è Cic. *Ne t'adonne point au bruit du commun peuple.*

indicáre in vulgus nefas, Cic. εἰς πάντας ἀθέμιτον λέγειν, Plat. *Le dire à tout le monde.*

vulnerárius, rárii, m. gen. ſec. br. ter. long. Plin. ὁ τραυματικὸς ἰατρὸς. *Guariſſeur de playes, Chirurgien.*

vulnerárius, ría, rium, Plin. ὁ τραυματικὸς, κὴ, κόν. *Seruant à playes.*

vulnerárium emplaſtrum, Plin. τραυματικὸν ἔμπλαστρον, Dioſc. *vn emplaſtre à mettre ſur vne playe.*

vulnerátio, ônis, f. gen. verb. à vúlnero, ſec. br. tert. lon. Cic. τὸ τραῦμα, ατος· ἡ τρῶσις, εως. *Bleſſeure, Naureure.*

vúlnero, vúlneras, vulneráui, vulnerâtum, vulnerâre, Cæſ. τραυματίζω, ίσω· λατρεύσκω, τρώσω. *Bleſſer, Naurer.*

quâ tenuiſſime cauda définit in piſcem falcáto vúlnerat enſe, ἔνθα τὸ ὀπίσω λεπτὸν ὁμοῦ εἰς ἰχθὺν κολούγῃ, τῷ δρεπανοειδεῖ πλήττει ξίφει, Plan. ex Ouid. *Il le frappe ſur la queue & le bleſſe.*

ergo curis ipſa ſenſu caret, maxime in capite vbicunque perſe, ac ſine carne eſt, vulnerâta non coit, vt in bucca ciliôque, Plin. quod Ariſtotel. αὐ αὖθ ἦν δὲ τὸ δέρμα· μάλιστα δὲ ἔνειτον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ· ὅπως δ' οὐ ἢ καθ' αὑτὸ ἡ δέρμα, οὐ δ' ἀφ' ἑαυτῆς ὅπως συμφύεται ἢ γνάθος τὸ λεπτὸν, ἢ βλέφαρις. *Si on l'entame.*

ne vulnerentur à béſtiis imponúntur his collária, Varr. de cánibus. quod in Geoponic. δεῖ δὲ ἀφ' τὸ μὴ ὀπτίθεσθαι αὐτοῖς θηρία, περιτιθέντων αὐτοῖς τοὺς τραχήλους, &c. *De peur que les beſtes ne les bleſſent.*

Vulnificus, ca, cum, ſec. br. Virg. ὁ τρωτικὸς, κὴ, κόν· ὁ ἢ ἡ τραυματοποιὸς, ὄν. *Qui fait playe, Qui bleſſe & naure.*

vulnus, vúlneris, n. g. Liu. τὸ τραῦμα, ατος· ἡ πληγὴ, ῆς. *Vne playe.*

hunc deus perdidit, effúſo per vulnera nigra veneno, τοῦτον ὁ θεὸς διέφθειρεν, αἰμαχθέντες ἰοῦ μέλανι τραύμασι, Planudes ex Ouid. *Par les playes.*

vúlnera recéntia, & vétera, Plinius. τραύματα νέα καὶ χρόνια, in Geoponic. *Nouuelles & vieilles playes.*

radix ſoláni vulnera ad cicatricem perdûcit, Plin. quod Dioſc. τραύματα ἄγχει ἐπουλώσεως ἄγαν. *Elle guarit les playes du tout.*

vulpécula, æ, f. g. ſec. lon. dimin. à vulpes, Horat. τὸ ἀλωπίκιον, ίου, *Regnard leau.*

Vulpes

Vulpés, huius vulpis, f. g. Plin. ἡ ἀλώπηξ, εκος· ἡ κερδὼ, όος ους. *Vn renard.*

Vulpes marinæ, Pli. τὰ ἰχθύδια τὰ ὀνομαζόμενα ἀλώπεκας. Ariſtot. & ὁ ἀλωπεκίας, Athenæo. *Poiſſons qu'aucuns apellent Ramarts.*

vulpinor, vulpinâris, vulpinâri, Varr. ἀλωπεκίζω, ίσω· παιουργέω ῶ, ήσω. *Vſer de fineſſe comme le renard.*

vulpínus, na, num, Suet. ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκεῖος, ᾶ. *De renard.*

vulſúra, vulſúræ, fœm. gen. verbale à vello, Varr. τὸ πλῶμα, ατος· ἡ πλόσις ἑως· ὁ ἅλμος, ου. *Arrachement.*

vulſus, ſa, ſum, part. à vellor, Quint. ὁ πεπλωμένος, ὁ ἐπαπαρμένος· ὁ ἀπεσπασμένος, ἐνος. *Arraché.*

vultículus, li, m. g. ſec. br. dimin. à vulcus, Cic. τὸ ἀβροπρόσωπον ſeu ἀβρόπιον, ίου. *Petit viſage, Petite trongne, Trongnette.*

vultur vel vúlturis, huius vúlturis: & vulturius, túrij, m. g. Liu. ὁ αἰγυπιὸς, ὦ· ὁ γὺψ, υπὸς. *Vn vautour.*

vulturînus, na, num, ſec. br. Pli. ὁ ἢ ἡ γύπειος, ᾶ. *De vautour.*

vultúrnus, vulturni, m. g. ὁ εὖρος, ου. Pli. Géllio autem εὔρονότος. Ventus inquit Géllius, ab oriente hyberno, ſpirans, eum plerique Græci miſto nomine, quod inter notum & eurum ſit, εὐρόνοτον appellant. & Plin. ab oriénte brumali vultúrnus. hunc Græci εὖρον appéllant. *Vn vent qui ſouffle de deuers le ſoleil leuant du fond de l'hyuer.*

vultuôſus, ſa, ſum, Cic. ὁ ἢ ἡ σεμνοπρόσωπος, ᾶ. *Qui tient contenance & viſage ſeuere & graue.*

vultus, huius vultus, m. gen. Plin. τὸ πρόσωπον, ου· τὸ βλέμμα, ατος. *Viſage, Viaire, Trongne, Face.*

vultus ſemper idem in Socra. ἦθος ἀεὶ τὸ Σωκρατικὸν πρόσωπον, Cic. Apophthegm. *Touſiours Socrates auoit pareil viſage, Il ne le changeoit iamais.*

vulua, vuluæ, f. g. Plin. ἡ μήτρα, ἡ ὑστέρα, ἔρας· ἡ δελφύς, ύος. *L'amarri, La matrice.*

V X

Vxor, vxôris, f. g. Teren. ἡ γυνὴ γαμετὴ, ἡ σύγγαμος, ου. *Femme mariee.*

habêre vxórem, Cic. γυναῖκα ἔχειν, Herodot. *Eſtre marié.*

vxórem dûcere, Cic. γαμεῖν, & γυναῖκα γαμεῖν, AEſchin. ἄγεσθαι γυναῖκα, Homêr. Iſocrat. *Eſpouſer & prendre pour femme & eſpouſe.*

vxórcula, vxorcuiæ, f. g. diminut. ab vxor, Plaut. τὸ γύναιον σύγγαμον· τὸ γυναικύλλιον, *Femmelette mariee.*

vxorius, ria, rium, ſecun. long. Cicer. ὁ γυναικεῖος, ία, ειον· ὁ γαμετῆς ἰδίος. *Apartenant à femme mariee.*

vxorius, rij, maſcul. gener. ſecund. long. Virgil. ὁ γυναικοκρατούμενος. *Qui ſe laiſſe gouuerner à ſa femme.*

X E

ENIVM, xénij, n. g. pr. br. Mart. τὰ ξένια, ων. *Preſent qu'on fait à ſes amis qui viennent veir.*

X I

Xíphias, xiphiæ, m. g. ὁ ξιφίας, ίου. Pli. Xíphiam, id eſt, gládium, roſtro mucronáto eſſe. *Vn certain poiſſon apellé des vns Empereur, & à Marſeille, Peſce eſpeda.*

Xiphiæ cometæ, Plin. *Cometes ſemblables à vn porgnard ou glaiue, qui apparoiſſent en l'air.*

Xíphion, xiphij, n. g. τὸ ξίφιον, ου. Gladíolus Latine dicitur. *Vne herbe qui a la fueille comme l'vn glaiue, appellee Glay ou Glayeul.*

X Y

Xylínus, na, num, ὁ ξύλινος, ίνη, ινον. Plin. de Xylo, & ideo lina inde facta Xylina appéllant. *Faict de coton.*

xylobálſamum, ſami, n. gen. τὸ ξυλοβάλσαμον, ου. *Vn bois fort odoriferant d'où procede le baulme.*

xylocinnamômum, momi, n. g. τὸ ξυλοκινναμώμωμον, ου. Pli. ipſum verò lignũ in faſtidio eſt proprer origani acrimóniam, xylocinnamomum vocâtur. *Le bois de la vraye canelle ou cinnamome.*

xylon, vel xylum, xyli, n. g. τὸ ξύλον, ου. Pli. AEgypti pars ſupérior in Arábiam vergens gignit fruticem, quem alij goſſipion vocant, plures xylon. *Vn arbrean où croiſt le cotton.*

xyſticus, xyſtici, m. g. Suet. ὁ ξυστικὸς, οῦ. *Eſcrimeur, Luicteur, ou ietteur de dard par exercice.*

xyſtics, vel xyſtius, ſtij, m. g. Plin. lib. 36. c. 9. *Vne pierre precieuſe qui vient des Indes*, Eadem India & xyſtion parit, plebeiam ibi gemmam, ait Plinius.

xyſton, xyſti, n. g. Cic. & xyſtus, xyſti, m. g. τὸ ξυστὸν, ῦ· ἡ ἀνδρομὶς, ίδος. Vitruu. xyſtos Græca appellatiône porticus ampla latitúdine dícitur, in qua athletæ per hyberna témpora exercéntur, noſtri autem hypæthras ambulatiônes, quas Græci ἀνδρῶνας dicunt. *Aux Grecs c'eſt vn porche ample & fort large où s'exercent les luicteurs & eſcrimeurs en hyuer, & eſt couuert par deſſus. Aux Latins, vn lieu qui n'eſt point couuert par deſſus, à ſe pourmener, iouër, ou à autre exercice.*

xyris, huius xyris, f. g. Plin. ἡ ξύρις, ιδος. *Vne herbe appellee Glayeul.*

Z E

ZEA, zeę, f. g. Plin. ἡ ζειὰ, ᾶς. *Vne eſpece de bled apellé Eſpeautre.*

Zelotypia, piæ, fœ. g. pr. long. ſec. & ter. br. Plin. ἡ ζηλοτυπία, ίας. Cicer. Obtrectátio autem quam intelligi Zelotypiam volo, *Ialouſie.*